

अथ वास्मेन अने पार्वती ॐ

संवाद.

गोपाठ.

हुंदाफालु कर न्ने ह्या, गुण गाधिं लक्ष्मी विना तणा;
पातड हल मुळ मल्ले करो, शरत्तन डाने वहेला संभरां.

हुंदा.

माता मे'र करो घणी, लरीया सोम लंडार,
हरिहर संगडें गणपेती, डितारो लवणपार. १
जेदणार जन स्यामजो, करन लिला निस्तार,
सुह न रदि नभ स्याम विन, लछमी दिगे विचार. २
आल स्याम सखि जनगरे, ~~हृदय~~ विना न डियंग,
दीन ~~जेसे ह्यो~~ न र्थो, साहेबी नही संग. ३

छपय.

अन आसोनही ~~नारायण~~, ~~विश्वेश्वर~~ ~~हृदय~~ ~~देही~~ ~~नारायणी~~;
दिन मेरो झों लय, आल जनगये जिनमाजी.
जेसा दिगरे तार, आत लछमीने विचारि;
आल डान घर लडि, सखी दोए लोड हमांरी.

જાન હેર ઘરે બનશે, બહાં ઈશ્વરી નારી;
ખાત ગોષ્ઠ ખન બનય, સંખી મો નેઝ હમારી.

દુહો.

જન લજ્જની દાસિહું, નકાપણ કોં ઘર નીર;
મિલતો હે ઈશ્વરીનું, કમલુ શુદ્ધ શરીર.

છંદ ત્રારકની ગ્યાલ.

તખદારીયે નિરમળ નીર દીયો, ઘેરે કમલા અંગુલ કીયો;
દુહ દાસીને ડાબલ લાય દીયો, સોલ સિંગાર સ્યામાં લખ કીયો.
ચરણા સુંદરી અંગ ચોળી ધરી, સેથે શિંદુર આઝર નેલાર ફરી;
પોંચી રોડા અને ખિંચુયા ઝનન, કાંઈ ધુધરી નાખ બેઘનન
ફરી અત્થો દંદોરો કંમર ફરી, રહ્યો નેનકો કાબલ જોત ફરી;
તનમનીયું ને તૂરી તેજ તરી, કૂં કંઠીને ફાંસડી ફેરે બી.
બેઠે ખાબરીયાં ની તો નેઝ બની, રાપર ગોમતી ધાર ઘડી;
હાવેદ છલને અંગુલી તરી, રહ્યાં કલાદૂલ ગાલે અડી
એસો સોલ સિંગાર કીયો સુંદરી, માણુ હેનવત ગંગામે એની પરી
લસ બલમુના મીલગી બનકૂવી, લસકો રૂપ ખડન રાકેન કવિ.

દુહો.

રાણગાર સોલ અંગે ધરી, દરપણ લીયો હે હાથ;
મગ્ન તરે તબ માનૂની, દેખી રૂપ શુ બત.

મેં નારી શ્રી કૃષ્ણદી, લછમી મેરો નામ;
 શીંગાર સોલ જંગો સજી, ચલી ઈંદે ડેવાન. ૨
 સારથીને રયે સજી કીયો, બેઝે દો તો ખાર,
 પેપન વેગ કાં સંચરી, ત્યાં ઈંદે દરખાર. ૩

હંદ શોરુની ચાલ.

પીછે હિંદે ઈંદે અયાસ ચાલી, તખ ઈંદે કી ~~ચાલી~~ મીલી;
 અપને ઘરડું લછ આવત ફે, કછુ આદર લાય ખનાવત ફે.
 પિછે હિંદે આંગણ ખાડુ કીયો, ખડુ તલાતી ખીજાનો ખીજાયી.
 એકડા વ્યોહે મુખ બલકોત કીયો, સિંહાસન આસન તૈયાર કીયા^{થો}.
 એક ફેમ કી ચાલ સો મોતી તરી ફલકૂલી ~~જાલ~~ તૈયાર ફરી;
 અબ દેખત શહ ખડી સુંધરી, લછ ક્યું ન આવત સતાખી ફરી.

ફુરો.

આવત દેખી લલ્લમી, હિંદી ઈંદે નાર;
 ફરી ખધાઈ મોતીયે, ~~ચાલો~~ ~~કી~~ ~~ચાલો~~ સાર. ૧

ઈંદાણી:— હંદ છપાની ચાલ.

ફુરાણ ગોપે ગોવાળ, ~~ફુરાણ ગોપે ગોવાળ~~ ફરી;
 ફુરાણ પરીબકો સાધે, ~~ફુરાણ પરીબકો સાધે~~ ફરી.
 ફાજલો ફુરાણ કી દતાર ફુરાણ સકલ સંસાર ફે;
 મેં તો ફો મુહું લલ્લમી તો ફુરાલ સબ પેરિવાર ફે. ૧

છપય.

ઈતની પાત ત્યાં ફુઈ, ઈંદ દરબાર તરાયો,
 મીલે કોડ તેવીસ, સફે સ્વ ઈંદારી આયો.
 નૂત દરે ત્યાં નાયકા, સુરત રંભા સબધારી,
 તાલ ચંગ મહંગા, મોર ઊમંગી સારી.
 તાલ તાલ બહુ તાન, બનુગમ લીલા મન બેચે,
 મીલે સફલ સુરીબન, દેમ મન તરફ ત ફોચે. ૧

ફુહો.

તાથેઈ ત્યાં ફોને લગો, નાયત રંભા ન્હાંય,
 ઈંદાણીકો મન ગયો, પીયુ સત્તા છે ત્યાંય. ૧

સોરબો.

ચતુર નારીકે ચેન, પિત ઈંદાણીકો ચોર્યો;
 બુખે કંથેદા તેન, પીંબર ખાલી વાં રહ્યો. ૧

દોહર.

(તાલમેળ મનનારો વિલાસ રોડે)

ધીક છુપડા કાં ખેડવો, બહાં ન આદર માન,
 ધીક છુપડા કાં ખેડવો, બહાં ન શુનકો જ્ઞાન.
 ધીક છુપડા કાં ખેડવો, બહાં ખેડકિત દોહમ.

છપો.

એ સો પિતમે ભણિ, બાત લછમીને બીચારી,
 જાન્ય કોન ઘર ભણી, બેઝ સખિ કોણ હમારી
 જાન્ય સ્વર્ગ ઘર ભણી, ભૂંડ રંનાદે નારી;
 બાત ગોષ્ટ બન ભય, સખી જો બેઝ હમારી. ૧

ફુલો.

સદા મુસાફર ફિરત ફે, જાણે ફાણું નશામ;
 ફંદે નહીં બીશાયમ તો, નવરી કાંસે કામ. ૧

છપો.

એ સો પિતમે ભન, બાત લછમીને બીચારી;
 જાન્ય કોન ઘર ભણું, કોણ સખી બેઝ હમારી
 બ્રહ્માદે ઘર ભણું, ભૂંડ સાધિંત્રી નારી;
 બાત ગોષ્ટ બન ભય, ~~કાલિ તો બેઝ~~ હમારી. ૧

ફુલો.

બ્રહ્માતો ભાંગે છડે, ~~સદા મુસાફર~~ પાર;
 બાત ગોષ્ટ ફેસી બને, નવરી મીલે નનાર. ૧

છપો.

એ સો પિતમે ભન, બાત લછમીને બીચારી;

हम तुम दोनों को है, जो मित्र हो लार्थ.

१

छोरी.

शायी जो यहाँ मान, लम्बु सज्जो यहाँ;
लम्बु हरे घर वाल, लम्बु घर डोह बनाये.
लम्बु लारी हरे, लम्बु मेले लांत उगावे;
लम्बु यहाँ तारींग, लम्बु घर बल सुलाये.
लम्बु जो मान सज्ज लम्बु, यहाँ लम्बु सज्ज घड़ी घड़ी;
हरे शायी सुगा लम्बु भी, संसार में तुं सज्ज लम्बु. १

छोरी.

शायी हरे सुगा लम्बु, भातम मान हरे लम्बु;
लम्बु घर नाही लम्बु भी, धीम जपतार हरे लम्बु. १

छोरी.

लम्बु लम्बु नहीती लम्बु, कान गोया लम्बु;
लम्बु लम्बु नहीती लम्बु, भात भात यारी हरे लम्बु.
लम्बु लम्बु नहीती लम्बु, कान लम्बु जोड़ी कान;
लम्बु लम्बु नहीती लम्बु, भात गोदुल में यारी.
लम्बु लम्बु घर लम्बु भी, लम्बु लम्बु लम्बु लम्बु;
हरे शायी सुगा लम्बु भी, लम्बु लम्बु लम्बु लम्बु. १

(૧૧)

હુહો.

ખાત ગોષ્ઠ એસી બને, ફિર બેઠે જાતન નય,
~~ઈંદ્ર-સેસ-સરખ હેરે, નગર ફરી ઘર માંચ.~~

૧

છપો.

જાતન બેઠી નય, નગર ચોરીસદિરાયે;
એક કોડીકો માત, મદીમે નહીંદિખાવે
શીંગિ સેસી રણતુર, ઝોર ~~સેસી-માત~~
પડે સર્પકે ફાર, ઝોર બાધંબર છાત
સારી મદીકો માત, નય બનર બિકાવે;
કોડી નદેવે કોય, ફેર પીછો ઘર આબે.

~~તમે તનાંચકે માતન્યંજન મકે દેર દેખાત ફે;~~

~~સંકુલે સાહેબાં રેંદે, તદલિખાતે ખાત ફે.~~

૧

હુહો.

દોલત બે રખાતમે, બાંધ્યો છે નંદી ખાત,

~~કહાવત ફું અદાવત ફી અદાવત ફું તિલંકર.~~

૧

સોહો.

મોપે કહ્યો ફું નય, ફું ખિમયા ફું આપના;

તેસે પેકી ઠાંચ, ન પેમાંફે સમાપના.

૨

છપો.

(લક્ષ્મિભૂ પ્રેરે છે ને પાર્વતી નવાબ દે છે.)
 લીખ માગતી પીરે કય ગયો, ~~એને નવાબે~~ દ્વારે;
 પરીખ ખેડત પીરે કય ગયો, ~~એને નવાબે~~ દાધન ચારે.
 પંડિતગયો પારે તાં ~~એને નવાબે~~ ન મુનાકે આરે;
 અંતર ફેરો ~~એને નવાબે~~ એને તો તે નવાબે.
 સંખ બાજન ડર ગયો ~~એને નવાબે~~ જંતી બાજન તા;
 મૂંગણા આ એને ~~એને નવાબે~~ ગયો, ઉનરી ગોદ સમારતા. ૧

હુકો.

~~તેને નવાબે~~ કહે ગયો, હો, ~~એને નવાબે~~ તેને કહે;
 મેં તુ ન પુછું ~~એને નવાબે~~ તેને ને ગો હે સો ક્યાર ફે. ૧
 તેને ~~એને નવાબે~~ કહે સુણ જાજી ની, તેને ખાત કહે મોડુ ગમી;
 મેં પુછત તોડુ સુંદરો, ખાત કહે મોવે ખરી. ૨

છપો.

હપી જુરણ કય ગયો, માટ મફિયારી ફોડાવણ;
 નાગ નાયન કય ગયો, ~~એને નવાબે~~ ફો ધી આવન.
 બળાંડુ બજત કય ગયો, ~~એને નવાબે~~ ફો લાવન,
 કામળી એકણ કય ગયો, ~~એને નવાબે~~ ફો લાવન.
 ગોડીયા ~~એને નવાબે~~ ફો લાવન, ~~એને નવાબે~~ ફો લાવન,

~~સાચા જાણીદાર ગયો, ગાંધીજીને બોલેલા ન.~~

૧

દુહો.

ગવરી ફેરે સુણા લગ્ન મી, તું સચી ખાત મોપે ફેરે;

હું તુજને ~~ફેરે~~ ફેરે સખી, તેરો આફિર ~~છાડી~~ રહે. ૧

છંદ.

~~જાણીદાર મો ફેરે~~ તુને ગવરી, તું તો નેગીકી નાર સદા નવરી;

તેરે નેગી પોયાડું ને ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~

દુહા.

પાર્વતી:- તુમ નેગીડું નેગી ~~ફેરે~~ ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~;

યાને ~~ફેરે~~ ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ રીર. ૧

નેગો ભંગાસમે ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ સો આફિર;

ય ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ રીર. ૨

છંદ મો જોડીયા.

ભાક્ષે-તખ નાક્ષે ફેરે ૨ ફેરે ગવરી, તુને ખાત ફેરે સો તો લાગી ખરી;

તુને તાત ફો ચગ્ગ તો લંગડીયો, તુને ખાપકો રીરા છેદાય દીયો.

તુને પથર પેટ નનમ લીયો, તુને ઈતની જગઈ મો ચુંચ ડીયો;

પાર્વતી:- ~~જાણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~, તુને ખાત ફેરે સો તે ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~;

તુ તો લ ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ રીર; ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ રીર;

તે ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ સો લાઈ ને ~~જેણીદાર મો~~ ~~તીજરે~~ ~~ઈતજો~~ ~~કુચરો~~ ~~કુ~~ ~~નગો~~ પંતર મંતર ખેન જાઈ.

७७७

सुधीलही लागली, पीयर जसो पेरीयार,
महे गयरी सुणालखुनी, नें कुंजांधु तरवार.

४. ब्रोटमू विभाग.

माती सुंरंरंरुछो डके रायडुं न्वाये, रायडुं छोडके नंरंरु न्वाये;
डाभनी तुं पडी यंयल ड. खे, तेश पारतनन नै डे से न्वाये. २

ਦੇਖੋ

सविन्दे ~~सविन्दे~~ नन्दे गयरी सुणों, तुं वडी हमारी साथ;
हुं वसुं पैकुद में, तुं ~~नन्दे~~ नैराशः १

[illegible]

ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਗਾਥਾ

માણી એક દાદો ભેજેડ હરા, દોનું વાંચવું એક દાદો બરા,
 સખો તેરે મેરે જાણનાદી બની, તજાજા દો રહ્યો તેરો મેરો ધની. ૧
 દોનું બંધવ ભાગતો બેંચ લીચે, ફોને ફૂર ફૂરાયો નહીરે કીચે,
 તેરે ફંચ ફો ગો લજામ દીચો, મેરે જાણનાદી એક દાદો. ૨
 તેરે ફંચ ફુ વૈફુ ધાસ દીચો, મેરે રીધવને તો ફૈસારા લીચો;

તેરે કંથકુ લંદાખન દીયો, મેરે શીવને કદલી ચનલીયો. ૩
 તેરે કંથકુ ગોલીકે ફાગરે, મેરે શીવને સર્પકે ફારલીયે,
 તેરે કંથકુ જાલતોલકે દીયો, મેરે શિવને ગાંધાર વિનૂત લીયો. ૪
 તેરે કંથકુ તાલકે દીયો, મેરે શીવને ગાંધાર ઉમર લીયો;
 તેરે કંથકુ ગોલીકે ફાગરે, મેરે શિવને મુગર નરાકો કીયો. ૫
 તેરે કંથકુ પૈતાંખર દીયો, મેરે શીવને મૃગકી છાલ લીયો,
 તેરે કંથકુ માસ ખસંત દીયો, મેરે શિવને દંડા માસ લીયો. ૬
 તેરે કંથકુ ગાંધાર બાહન દીયો, મેરે શીવને નંદી ખેલ લીયો,
 ગાંધાર કંથકે કીયો, મેરે શીવને ગાંધાર કીયો. ૭

દુલો.

લાક્ષ્મી-તખલચ્છમી કહે સુલાગયરી, બેન બિયાંરી ખોલ;
 ગાંધાર કીયો, મેરે શીવને માસ ખસંતકે તોલ. ૮

છંદનોરકી ચાલ.

બેનતા રૂણ માસ ખસંત સમે, નહાં ગોવિંદગોપી રાસ રમે,
 ઉડતો પિયકારી બે સરકી, છબદેખ જાતોને કીયો ચરકી
 રંગલાલકો લાલને લાલલૂત, સ્ત્રીઆયરમેત ગતલલૂત,
 ઘરઘર તાલ મૃદંગ મચાં, કંઠકી બોલતી ધૂમ મચી. ૯

દુલો.

કોકાલા દીકાકરે, મેરે શીવને તોલ;

ધન પ્રાપ્તિન ફે સેજી, ન્યાં ફેડે ખોલતાં વસંત. ૧

કેસુ કેસર ખિલત ફેડે, વસંત વસંત ફેડે મોર;

ભિન પ્રાપ્તિન નિરખ્યો નહી, વાકો લાગ્ય નમોર. ૨

પાર્વતિ-એહી વસંતકી સાફળી, એહી વસંતકો મુલ;

ફરખે ફોળી પ્રગટ ફેડે પીછે ડિડતી. ૩

વસંતકો વસંત ફેડે, એહી વસંતકી વસંત;

સોલો વસંત વસંત ફેડે, વસંત વસંતકો સુગાલ. ૪

છંદ મોરફની ચાલ.

ખિલતા રૂ વસંત વસંત વસંત વસંત, જીવે પાંખાં વસંત વસંત;

વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત. ૧

ગો ગયર મોરફી વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત;

પીડી પીડી વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત. ૨

વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત;

વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત. ૩

દુહા.

વસંત-વસંત મી ફેડે સુણ ગયરી, તું વસંતી હમારી સાથ;

મીર ધરાયું ટોકરી, ઓલો વસંતી ફેડે વસંત. ૧

વસંત વસંત મેરે ફેડે ફેડે, ફેડે ફેડે ફેડે ફેડે;

વસંત વસંત વસંત વસંત, વસંત વસંત વસંત વસંત. ૨

ગામરી કહે નારદ સુણો, ધર માયે ભગવાન. ૧

अष्टांगयोगशास्त्र

ત્યારે બોલીયા નારદ દેવ રૂપી, તૂંતો ગ્યાય રાક્ષિમાં ઝેરે સતી,
 બે ધું ત્રિલોકનો તો માં મધ્યી, તુલથી મોરી તારી કોય નથી
 તને બેગ માયા બુગ ચાર ફે, તારો પાર પરમેશ્વર નાહી લહે;
 તારે ઘેર નંડાર કુબેર તણા, તારે બેડુ વાતમાં નાહી મણા
 તારા પીઝાને તો પેર નહી, તે તો સુલને કેમ જમેલ સહી,
 તે તો લંકામાં રી નઈને રહે, તારો બેડુ નાહી નવ લહે.

Condition	Control	MCI	AD
1	95	85	75
2	92	82	72
3	90	80	70
4	90	75	65

पञ्चमः - नमो भगवते वासुदेवाय । नमो भगवते वासुदेवाय ।
इदं मानी अणु मानीति, जर्षी सरे त्यां सारः १
जयती इहे नास ह एणे, तमयेद्या नृणां रसा,
अष्टो धातो न्नमही, इहे ५ शोधनं कृतम् २
स्वभाव ये नास तणो, न्युडिमया आपः
तमोक्षणं ज्यां गच्छेत्तां, दीपो खेवो आपः ३

पुस्तकालय

गीरीन् मूषयी गेयो श्राप मूषी, त्यायी त्यागीयानास हेर मूषी;
गीरी निजाना नासि ज्ञानान्द्री निजाना मूषी, त्यागी त्याप मूषी

नास्मि दुहेता २६ : धो, जेदी धी धो वात,
 शी न गया धियल लाणो नेहे लो नो नाथ. २

संस्थापक अध्यक्ष.

નારદજીએ ચલે ગીચરાણ ત્વ ગી, ભોળો મપિ તપે સ્યામ્ને છે ઘણી,
 કેમી નારદ ગ્યાબ્યા છે ત્વ તહાં, ત્રિનેન તપે સ્યામ્ને છે ત્વ તહાં. ૧

५८

साये हल याये नहिं, ~~जुने जयगणेशाय~~
 जेड जयन जे स्ये इहुं, ~~जे उडि देसाये नय.~~

छंदभोद नीत्यास.

નારદ-જેગી કાયકુ નંગલખ્યાન ધરે, જેગી કાયકુ બન તપસ્યા કરે,
 જેગી કાયકુ કંઠ મેં સાર્પ ધરે, જેગી કાયકુ દેહકુ કષ્ટ કરે.
 તેરી પાર્વતી તો મ્હં સ્નેહાઈને સ્નેહાઈ સાક્ષમાં બીજું કોઈ નહી,
 તેરો નંદી બરણે ધસ નહી, જોખાનાય ચલોને તને ન તહી.
 એવી નારદ ભૂગી વાત કહી, તારે શંકરને કાને સુરતા ગઈ,
 ધરડી તવ મગધી કો કહી, તો પાપાધિરણાઈ તારા તપાઈ.

વિતી-ગવરી કહે રાંકર સુણો, એક હ નારી પાત;
હો મોટા ફેલારા પતિ, હો મોટા ચૈંકુંડા. ૧

કર-વનમાં તઈને તપ કરું, પરવા ફરીતું ધ્યાન;
વનમાં તઈને તપ કરું, પરવા ફરીતું ધ્યાન. ૨

સફાય આપણે મોટી કાલિદાસ સાથે,
રાંકર કહે સુણો ગવરી, એ મોટા ચૈંકુંડા. ૩

પારવતી પ્રત્યે કહે, મોટા ચૈંકુંડા નાથ;
અધરિત તેં આચરું, લડા લક્ષ્મિની સાથ. ૪

ત્રણ પોષણ ત્રણ વાન છે, અન્ન રૂપ એને કૃષિ;
ત્રણ લોડ ત્રણ વાન છે, એ મોટા ચૈંકુંડા નાથ. ૫

શ્રીકૃષ્ણ-ધેર હુ મોટા ચૈંકુંડા, એ મોટા ચૈંકુંડા નાથ;
મોથાનુર લઈ દેખીને, હો મોટા ચૈંકુંડા નાથ. ૬

કૃષ્ણ કહે કમળા સુણો, કોણ સહ્યું તમ સાથ;
વાન ત્રણ વાન છે, એ મોટા ચૈંકુંડા નાથ. ૭

શ્રી-કૃષ્ણ કહે લાક્ષ્મી કહે, એ મોટા ચૈંકુંડા નાથ;
મોટી કુંડા રામાં, ત્રણ વાન લડી રામાં. ૮

કહે એકું ચીનતા, કહેને સાચી પાત;
કોં મોટા ચૈંકુંડા પાત, એ મોટા ચૈંકુંડા નાથ. ૯

२४-२५

